

Kammerherre Falbe, Gesandt i Wien, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn. Wien, 16. Februar 1872.

Herr Baron.

Jeg har havt den Ære idag at modtage Deres Excellences Depeche Nr. 2 af 12te dennes i Svar paa min ærbødigste [s. 95](#) Rapport af 23de f. M.,¹⁾ og hvorved De bekræfter min Formodning om, at de formeentlige Forhandlinger angaaende Prager-Fredens Art. V's Opgivelse og en dermed i Forbindelse sat Neutralisation af Danmark, kun beroe paa et løst eller forsætlig udspreedt Rygte. Naar Deres Excellence dertil bemærker, at De ikke kan dele den af mig i min Samtale med Grev Andrassy udtalte Opfattelse, formaaer jeg ikke at forklare mig dette, uden forsaavidt De kun henfører mine Yttringer til Spørgsmaalet om en Neutralisation alene og uden Forbindelse med det andet i min Rapports Indledning fremhævede Punkt. Jeg skal derfor tillade mig, for større Tydelighed at resumere min Argumentation. Rygtet gik, som anført, ud paa, at Forhandlinger vare indledte /: formeentlig fra Berliner Cabinetts Side :/ om »Opgivelsen af Prager Fredens Art. V og Danmarks Neutralisation som Ekvivalent for det Tab, som Det saaledes led.« Med andre Ord: den preussiske Regjering skulde ville fritages, for at tilbagegive Danmark nogensomhelst Deel af Slesvig, og skulde ville formaae de europæiske Cabinetter, til at garantere Danmark Dets Neutralitet, som en formeentlig Erstatning, fordi Prager Fredens Art. V ikke opfyldtes. Yi skulde altsaa finde vor Trøst i vor fremtidige Sikkerhed indenfor vore nærværende Grændser.

Idet Grev Andrassy i sit Svar først gik ind paa at discutere den halve Deel af Sagen, nemlig Danmarks Neutralisation, taget for sig i sin Almindelighed, svarede jeg ham, at jeg vilde af see fra dette Spørgsmaal i dets Almindelighed. Men at »i nærværende Tilfælde« altsaa henseet til Spørgsmaalet, som det nu forelaae, nemlig i Forbindelse med en Opgivelse af Prag er Fredens Art. V — »forekom dette Arrangement mig at være eensbetydende med, at vor Debitor skulde fritages for at betale os, hvad han skyldte, og tillige have den Fordeel at sætte os i en saadan Stilling /: ved vor Neutralisation :/, [s. 96](#) at det gjordes os umuligt at reklamere vort Tilgodehavende.« Denne Sammenligning forstod Grev Andrassy fuldkomment og billigede den. Han gav saaledes en Forventning om, at han i paakommende Tilfælde ikke vilde give de omtalte Forslag sin Stemme, hvilket vistnok turde have noget Værd. Saa usandsynligt det maa forekomme os, at Cabinetterne skulde lade sig besnære til at gaae ind paa saadanne Forslag fra preussisk Side, saameget mere maatte det forundre mig i en Samtale med min russiske Gollega at finde, at han ikke var utilbøielig, til at betragte Danmarks Neutralisation som et Gode for os, der var nok værd at tilkjøbe sig ved en Renonciation paa Art. V : Nordslesvigs Tilbagegivelse.

Jeg haaber saaledes at have tydeliggjort Meningen af den Sammenligning med en Debtors Forhold, jeg gjorde i min Samtale med Grev Andrassy, og skal sluttelig tillade mig at udtale, at jeg fuldstændigt deler Deres Excellences Anskuelse, at man fra vort Standpunkt kun vilde kunne finde nogen sund Mening og et Beviis paa en ærlig Politik i det formeentlige Neutralisationsforslag, naar samme blev sat i Forbindelse med en Opfyldelse istedetfor en Opgivelse af Art. V og navnlig med Hensyn til Ais' og Dybbøls Tilbagegivelse.

C Falbe

Depeche Nr. 3, modtaget 20. Februar 1872.